

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยของประเทศไทยเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการ การพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ และการจัดสภาพแวดล้อมทางภาษา 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงานและความรู้ด้านภาษาอังกฤษ 3) เพื่อหาแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยของประเทศไทยเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน **กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ** ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 364 คน ส่วน**กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญเชิงคุณภาพ**ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ตัวแทนครูผู้ดูแลเด็ก หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถและเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวนทั้งสิ้น 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยของประเทศไทยเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และนำข้อมูลเบื้องต้นของข้อเสนอแนะมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นข้อคำถามเพื่อประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเคราะห์เนื้อหาด้วยการจัดลำดับและจัดหมวดหมู่ แล้วนำมาเขียนแจกแจงเป็นความถี่ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 364 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 96.70 มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาปฐมวัยจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.07 และไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเด็กอายุ 3-5 ปี จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 63.46

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการดำเนินงานของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

2.1 สภาพการดำเนินงาน

สภาพการดำเนินงานในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการ การพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ และการจัดสภาพแวดล้อมทางภาษา

2.1.1 ด้านการบริหารจัดการ

การอบรม/สัมมนา/ดูงานเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เป็นภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ไม่ได้รับการแจ้งข้อมูลการเข้าร่วมการอบรมฯ จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 79.12 รองลงมา คือ จัดให้เข้าร่วมการอบรม/สัมมนา/ดูงานในเรื่องภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.42 และการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรการศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.12

สื่อและวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่เห็นว่าสื่อไม่เพียงพอ แก้ปัญหาโดยวิธีจัดทำขึ้นเอง จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 70.05 รองลงมาคือ มีสื่อและวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพียงพอ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.96 และของบประมาณเพิ่มเติม จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.84

การนิเทศการสอน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ไม่ได้รับการนิเทศ จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมาคือ ได้รับการนิเทศภายใน โดย นักวิชาการการศึกษา จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 25.82

ช่วงเวลาในการนิเทศการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ได้รับการนิเทศเป็นประจำทุกภาคเรียน จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 56.15 รองลงมาคือ เป็นประจำทุกเดือน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 23.85 และอื่นๆ เช่น 3 เดือน/ครั้ง ภาคเรียนละ 2 ครั้ง ทุกปีการศึกษา ตามความเหมาะสมเมื่อมีการประเมิน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 16.15

ความต้องการการนิเทศ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ไม่ต้องการการนิเทศ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 41.48 รองลงมา คือ ต้องการการนิเทศ ในเรื่องการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.89 และการบริหารจัดการศูนย์เด็กเล็ก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.32

วิธีการพัฒนาตนเอง พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีวิธีการพัฒนาตนเองโดยเข้ารับการอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 46.36 รองลงมา คือ ศึกษา

ข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 33.77 และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนครู จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 15.89

2.1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสได้ศึกษา จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 และมีโอกาสได้ศึกษา จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 46.70

หลักสูตรที่ใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการใช้หลักสูตรที่จัดส่งมาจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 54.95 รองลงมาคือ หลักสูตรที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ จัดทำขึ้นเอง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 37.09 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 20.88

ลักษณะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จากเรื่องที่กำหนดไว้ในคู่มือของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 53.02 รองลงมาคือ เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้ดูแลเด็กเล็กจัดทำขึ้น จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 และเป็นเรื่องที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ ใช้ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 41.48

เอกสารประกอบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการใช้ หนังสือนิทาน หนังสือการ์ตูน หนังสือหัดอ่านเขียน ABC ฯลฯ จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 86.81 รองลงมาคือ คู่มือหลักสูตรจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.65 และคู่มือผู้ดูแลเด็กเล็กในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.05

2.1.3 ด้านการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ

การเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการใช้สื่อและเทคโนโลยี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 64.56 รองลงมาคือ พัฒนาการเด็ก จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 51.10 และเทคนิค วิธีการสอน จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 46.43

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างเพื่อนผู้ดูแลเด็กเล็ก พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการสนทนาแบบไม่เป็นทางการ จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 68.96 รองลงมาคือ สนทนาเมื่อประสบปัญหา จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 37.36 และการประชุมประจำเดือน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 24.18

เป้าหมายในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีเป้าหมาย เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานและสร้างความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 81.32 รองลงมาคือ เพื่อให้เด็กมีทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีใน

ระดับต่อไป จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 58.79 และเพื่อให้เด็กสามารถฟังและสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้สอดคล้องเหมาะสมกับวัยจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

การวางแผนเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็ก พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ตลอดปีการศึกษา มีการจัดทำเป็นบันทึกการสอนประจำวันหลังการทำกิจกรรม จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 44.51 รองลงมาคือ จัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ประจำสัปดาห์ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 41.48 และจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ตลอดภาคเรียน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.65

การจัดทำแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนด้วยตนเอง เพราะเป็นการเตรียมการในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาการในช่วงวัยของเด็กที่เหมาะสม จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมาคือ การจัดทำแผนการจัดการประสบการณ์ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละท้องถิ่นจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51 และใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.79

คำแนะนำ/ชี้แนะในการทำแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ ได้รับคำแนะนำจากนักวิชาการการศึกษา จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมาคือ ไม่ได้รับคำแนะนำ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 24.15 และได้รับคำแนะนำจากบุคคลอื่นๆ เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่ ผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาด้านการศึกษา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.99

แนวทางในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่เน้นกิจกรรมการบูรณาการ จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 64.84 รองลงมาคือ เน้นกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 56.32 และเน้นกิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 55.49

วิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ระดับปานกลาง 26 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ สื่อสามารถดึงดูดความสนใจและส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็ก รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ เช่น หนังสือนิทานภาษาอังกฤษ รูปภาพ บัตรตัวอักษร และแผนภูมิตัวอักษร เป็นต้น และจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษโดยเน้นให้เด็กมีการฟังและพูดตาม

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ระดับน้อย 6 ข้อ และระดับน้อยที่สุด 1 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การเชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมในโอกาสพิเศษหรือวันสำคัญต่างๆ รองลงมาคือ ใช้การสื่อสารกับผู้ปกครองโดยการเชิญประชุมและสรุปรายงานผลการศึกษาของเด็ก และขอความร่วมมือกับผู้ปกครองโดยการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการ

2.1.4 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางภาษา

การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ และระดับน้อย 4 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ เก้าอี้และโต๊ะสามารถเคลื่อนย้ายได้ รองลงมา คือ การวางกระดานและเครื่องเขียนสำหรับพร้อมใช้งาน และการจัดป้ายนิเทศ

2.2 ปัญหาการดำเนินงาน

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในการใช้ภาษาอังกฤษยังไม่เพียงพอกับความต้องการ จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 79.67 รองลงมาคืองบประมาณการสนับสนุนการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 67.31 และบทเรียนและสื่อประกอบการสอนไม่เอื้อต่อผู้สอนและผู้เรียนจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 61.81

ปัญหาเกี่ยวกับการเชื่อมต่ออุปกรณ์ ICT พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการเชื่อมต่ออุปกรณ์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 69.78 รองลงมาคือ แท็บเล็ต จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 43.96 และไอแพด จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 40.66

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็ก ขาดความรู้ ความชำนาญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ รองลงมาคือบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์และ สื่อ อุปกรณ์ ICT ประกอบการจัดการเรียนการสอน ไม่เพียงพอ และบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่เพียงพอ

แนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ควรจะมีการอบรมด้านภาษาอังกฤษสำหรับการจัดประสบการณ์ในระดับปฐมวัยให้กับครู รองลงมาคือ งบประมาณสนับสนุนจากท้องถิ่นในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ สื่อ เทคโนโลยี การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตและงบประมาณพัฒนาบุคลากร ครู ในการจัดประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย และผลิตสื่อขึ้นเองให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับเด็กเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ เช่น ใช้บัตรคำประกอบรูปภาพ ขอรับบริจาค

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ พบว่า ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาบุคลากร และจัดซื้อจัดหาสื่อ การกำหนดสาระภาษาต่างประเทศไว้ในแผนการจัดประสบการณ์ รองลงมาคือ ควรมีการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านภาษาอังกฤษแก่ครูผู้ดูแลเด็ก และการสื่อสารกับเด็กปฐมวัยต้องใช้คำศัพท์ง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน และการสานต่อของครูและผู้ปกครองไม่สัมพันธ์กัน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงานและความรู้ด้านภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานข้อที่ 1: ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศที่มีอายุต่างกัน มีผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีอายุต่างกัน มีผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 2: ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สมมุติฐานข้อที่ 3: ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 4: ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษต่างกัน มีผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษต่างกัน มีผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยของประเทศไทยเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมโดยครูผู้ดูแลเด็กให้ความรู้ด้านภาษาพื้นฐาน สอนท่องคำศัพท์ง่ายๆ หรือจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดกระบวนการเรียนรู้และจดจำ รองลงมาคือ ภาษามีความสำคัญ เพราะเด็กจะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ การเตรียมพร้อมทักษะด้านต่างๆ วัฒนธรรมอันดีงามของประเทศในกลุ่มอาเซียนอย่างเหมาะสม และภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน เป็นสื่อที่แสดงออกถึงความต้องการ ความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้ข่าวสาร มีผู้ตอบเท่ากับเรื่องภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพราะเป็นภาษาสากลที่เด็กควรมีเป็นพื้นฐานในการสื่อสาร

บทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ควรมีความสามารถในการจัดประสบการณ์

ด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม และมีการส่งเสริมให้เกิดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามความเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น รองลงมาคือ หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการส่งบุคลากรเข้าอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง และขาดความร่วมมือจาก ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองและชุมชนในการสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ

การเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารแก่ ครู และบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ ควรมีการจัดอบรมหรือศึกษาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน รองลงมาคือ ไม่เพียงพอเนื่องจากการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารในข้อมูลทั่วไป เท่านั้น และการอบรมเกี่ยวกับข้อมูลความรู้เกี่ยวกับกลุ่มอาเซียนให้กับบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาเผยแพร่ให้กับเพื่อนร่วมงานได้

การใช้สื่อเทคโนโลยีในการพัฒนาศักยภาพ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษที่เหมาะสม โดยมีการใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูลคำศัพท์ ตัวอย่างประโยคเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในการสนทนา รองลงมาคือ ครูผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรจัดโครงการอบรมภาษาอังกฤษให้กับครูผู้ดูแลเด็กและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทเครือข่ายสังคมออนไลน์ใช้งานได้ง่ายสามารถฝึกการโต้ตอบภาษาอังกฤษกับเพื่อนหรือคนรู้จักได้

การเตรียมจัดทำแผนการดำเนินงาน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเข้าร่วมตามความสนใจและความพร้อมของเด็กแต่ละคน รองลงมาคือ มีการจัดเตรียมแผนในด้านการสื่อสารจากเรื่องง่ายไปจนถึงเรื่องยาก และจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการ สอดแทรกความรู้ด้านภาษาอังกฤษไว้ใน 6 กิจกรรมหลักของการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และยังไม่มีการจัดทำแผนและการดำเนินงานที่ชัดเจน

ปัญหา/อุปสรรค พบว่า ขาดงบประมาณการสนับสนุนการเรียนรู้ รองลงมาคือ ขาดการพัฒนาบุคลากรในการใช้ภาษาอังกฤษ และคนส่วนใหญ่ในประเทศไทยยังไม่สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่า ควรมีการฝึกเด็กในด้านการออกเสียงและสำเนียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและชัดเจน รองลงมาคือ ครูผู้ดูแลเด็กควรเลือกใช้หนังสือนิทาน หรือการเล่าเรื่อง ควรเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาสั้นๆ ใช้คำศัพท์ง่ายๆ และมีเนื้อเรื่องที่ไม่ซับซ้อนเพื่อให้เด็กจดจำคำศัพท์ได้ และควรมีการจัดป้ายนิเทศที่ติดคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องที่สอนเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษภายในห้องเรียน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. สภาพการดำเนินงานในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ไม่ได้รับการแจ้งข้อมูลการเข้าร่วมการอบรม/สัมมนา/ดูงานเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เป็นภาษาอังกฤษ ผลวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานที่มุ่งเน้นในการดูแลและให้การศึกษาเด็กอายุระหว่าง 3 - 5 ปี มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาเด็กตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในทุกๆ ด้าน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ (กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2558) ครูผู้ดูแลเด็กต้องมีความรู้และประสบการณ์เฉพาะด้านการดูแลเด็กเล็ก สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการศึกษาปฐมวัย มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากกว่า 15 ปี ขึ้นไป มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในลักษณะบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ กล่าวคือ ดูแลเด็กให้มีความพร้อม ได้พัฒนาในด้านจิตใจ อารมณ์ สังคมและจริยธรรมไปพร้อมๆ กัน เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้จากสิ่งของและผู้คนที่อยู่รอบข้าง ซึ่งเด็กจะเรียนรู้โดยประสาทสัมผัสทั้งห้า การเคลื่อนไหว การเล่นและการลงมือกระทำ ซึ่งครูผู้ดูแลเด็กจะต้องส่งเสริมให้โอกาสเด็กได้พัฒนาอย่างเต็มที่ รวมทั้งการปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยคำพูด และกริยาท่าทางที่นุ่มนวล อ่อนโยน แสดงความรักความอบอุ่นต่อเด็ก ส่วนการจัดประสบการณ์การสอนเป็นภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าครูดูแลเด็กส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ อาจเนื่องมาจากความไม่พร้อมในแง่ของครูผู้สอน ทั้งด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของครู เทคนิคการสอน การสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สภาพแวดล้อมของชุมชน สังคมไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และขาดสื่อการสอนที่ดี (จารุณี ฤกษ์สันทัต และขวัญหทัย ป้องประภา, 2539) ซึ่งในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ยังขาดสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่สนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูผู้ดูแลเด็กมีวิธีการแก้ปัญหาโดยจัดทำขึ้นเอง ของบประมาณเพิ่มเติมในการสั่งซื้อสื่อจากบริษัทต่างๆ ส่วนด้านการนิเทศการสอน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ไม่ได้รับการนิเทศ เนื่องจากมีวิธีการพัฒนาตนเอง โดยเข้ารับการอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ ซึ่ง Mullally และ Duffy (1978) กล่าวว่า การพัฒนาครู-อาจารย์นั้น เป็นกระบวนการพัฒนาความก้าวหน้าในด้านวิชาชีพของครูและการปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งหมายความว่า การพัฒนาครูจะช่วยให้ครูได้พัฒนาความสามารถในการเป็นครู ซึ่งจะเป็นผลต่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ที่พบว่าบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ครูผู้ดูแลเด็กควรมีความสามารถในการจัดประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม และมีการส่งเสริมให้เกิดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามความเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ เนื่องจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใช้หลักสูตรที่จัดส่งมาจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและหลักสูตรที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ จัดทำขึ้นเอง ซึ่งมีลักษณะการจัดประสบการณ์จากเรื่องที่กำหนดไว้ในคู่มือของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้ดูแลเด็กเล็กจัดทำขึ้นเพื่อใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ สัมพันธ์กับแนวคิดของ ھرรษา นิลวิเชียร (2535) ที่เห็นว่าหลักสูตรเป็นมวลประสบการณ์ที่จัดเตรียมไว้ให้เด็กมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น เด็กมีพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยมวลประสบการณ์นั้น เอื้อให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม วัสดุสิ่งของ บุคคลและเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัว Decker & Decker (1997) เห็นว่าหลักสูตรเป็นสิ่งช่วยให้ครูพิจารณาเกี่ยวกับเด็กและการจัดประสบการณ์ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายในระยะยาวนั้น ขึ้นอยู่กับการวางแผนการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรม วิธีการเรียนการสอน และวัสดุที่ใช้ประกอบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เนื่องจากเด็กปฐมวัยเรียนรู้จากทุกประสบการณ์ ดังนั้นหลักสูตรสำหรับเด็กปฐมวัยจึงควรรวมถึงเทคนิคการสร้างระเบียบวินัย กิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมประจำวันและคุณลักษณะอื่นๆ ของเด็กในแต่ละวัน ผู้บริหารหน่วยงานควรสนับสนุนเอกสารประกอบการจัดการเรียนการสอนให้พร้อมและเพียงพอต่อบุคลากรของหน่วยงาน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ชัดเจน และสำคัญที่ครูทุกคนต้องร่วมมือกันทำคือ การศึกษา การอ่าน การทำความเข้าใจให้ถ่องแท้กับเอกสารประกอบการจัดประสบการณ์ทุกประเภท เพื่อเป็นตัวกลางในการจัดกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายตามที่หลักสูตรกำหนด (สุนน อมรวินวัฒน์ และสมพงษ์ จิตระดับ, 2531) ผลการวิจัย พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีการใช้ หนังสือนิทาน หนังสือการ์ตูน หนังสือหัดอ่านเขียน ABC ฯลฯ คู่มือหลักสูตรจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และคู่มือผู้ดูแลเด็กเล็กในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เด็กอยากเรียนรู้ภาษาใหม่ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสาวภา จันทร์สงค์ (2547) ศึกษาการดำเนินงานการจัดการหลักสูตร English Program ในโรงเรียนสองภาษา ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีการจัดทัศนศึกษาและกิจกรรมกีฬา เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรโรงเรียนมีสื่อการเรียนการสอนประเภทของจริง ของจำลอง บัตรคำ เทปเสียง ซีดี และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Lefever (2007) ได้พัฒนาโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลและเด็กประถมศึกษาในประเทศไอซ์แลนด์ ซึ่งเรียกว่า “Hjalli model” ซึ่งมีหลักการในโปรแกรมคือ การจัดกลุ่มตามเพศ การเรียนรู้โดยไม่ใช้หนังสือ ใช้การเล่นและจัดกระทำกับวัสดุสร้างสรรค์และจินตนาการ และการสอนนอกห้องเรียนและการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น และโปรแกรมนี้เป็นที่นิยมกับเด็ก ผู้ปกครองและครูท่านอื่น ซึ่งทำให้การสอนภาษาอังกฤษถูกบรรจุเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรสำหรับเด็กอายุ 5-8 ปี ในโรงเรียน ซึ่งหลักการสอนที่บรรจุเข้าไปในหลักสูตรของโรงเรียน เน้นที่การเล่นและความคิดสร้างสรรค์ ตารางเวลาที่มีประสิทธิภาพ การสอนนอกห้องเรียน การร่วมแรงร่วมใจบวกกับครูผู้ช่วย การช่วยเหลือเด็กในการเรียนรู้ และผลลัพธ์เชิงบวกสำหรับผู้เรียน อันได้แก่การเพิ่มความเชื่อมั่น การมีทัศนคติเชิงบวก และการ

เรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องสนุก และผลการศึกษาของ เสาวภา จันทร์สงค์ (2547) พบว่า ด้านการเตรียมการจัดหลักสูตร โรงเรียนวางแผนการจัดหลักสูตรโดยใช้ข้อมูลด้านความพร้อมของโรงเรียนและความพร้อมของผู้ปกครอง จัดเตรียมอาจารย์ผู้สอนชาวไทยโดยการส่งเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน ส่วนอาจารย์ผู้สอนชาวต่างชาติจัดเตรียมโดยการจัดการอบรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในโรงเรียนและการส่งไปศึกษาดูงาน มีการจัดทำแผนการสอนระยะสั้นรายสัปดาห์ จัดเตรียมอาคารสถานที่โดยการปรับปรุงชั้นเรียนใหม่โรงเรียนใช้เอกสารประกอบหลักสูตรจากต่างประเทศ โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ มีการจัดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน จัดเตรียมการประเมินผลการจัดหลักสูตรโดยมีการส่งเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ ตัวแทนครูผู้ดูแลเด็ก และหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เห็นว่า หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการส่งบุคลากรเข้าอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง

ด้านการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ พบว่า การเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีการใช้สื่อและเทคโนโลยี การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อนผู้ดูแลเด็กเล็กโดยใช้การสนทนาแบบไม่เป็นทางการ มีเป้าหมายในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้เด็กมีความสนุกสนานและสร้างความคุ้นเคย เกิดทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น สามารถฟังและสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้สอดคล้องเหมาะสมกับวัย ซึ่งครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีการวางแผนเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็ก โดยจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ตลอดปีการศึกษา บันทึกการสอนประจำวันหลังการทำกิจกรรมเสร็จ มีการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากครูผู้ดูแลเด็กเห็นว่าเป็นการเตรียมการในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาการในช่วงวัยของเด็กให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละท้องถิ่น แนวทางในการจัดกิจกรรม บางครั้งครูผู้ดูแลเด็กได้รับคำแนะนำ/ชี้แนะในการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จากนักวิชาการการศึกษา ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อประยุกต์ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของเด็กเล็กที่ต้องเน้นกิจกรรมการบูรณาการ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ และกิจกรรมเสริมประสบการณ์ สัมพันธ์กับผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เห็นว่า ควรมีการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเข้าร่วมตามความสนใจและความพร้อมของเด็กแต่ละคน จัดเตรียมแผนในด้านการสื่อสารจากเรื่องง่ายไปจนถึงเรื่องยาก และจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการ สอดแทรกความรู้ด้านภาษาอังกฤษไว้ใน 6 กิจกรรมหลักของการจัดประสบการณ์เรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Çarkir (2004) กล่าวว่า หลักการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็ก ควรมีการสอนผ่านกิจกรรมที่หลากหลายในชั้นเรียนเพื่อสอนภาษาอังกฤษให้ส่งผลอย่างยิ่งใหญ่ต่อเด็ก กระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กได้พยายามสำรวจสิ่งที่น่าตื่นเต้นและน่าสนใจ เช่น การทำโครงงาน การวาดรูป การระบายสี การตัดปะ และการแก้ไขปัญหาต่างๆ เหตุผลของการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม เด็กสามารถเรียนรู้ได้โดยการลงมือปฏิบัติ ช่วยสร้างโอกาสสำหรับเด็กในการใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ผ่านเกมต่างๆ ในการสอนภาษาอังกฤษจะช่วยสร้างแรงจูงใจเด็กเห็นว่า การเรียนรู้

ภาษาอังกฤษนั้นสามารถให้ความสุขและมีคุณค่าการเรียนรู้ วิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ พบว่า สื่อสามารถดึงดูดความสนใจและส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กได้ดี สื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ เช่น หนังสือนิทานภาษาอังกฤษ รูปภาพ บัตรตัวอักษร และแผนภูมิตัวอักษร จัดกิจกรรมภาษาอังกฤษโดยเน้นให้เด็กมีการฟังและพูดตาม Moon (2000) กล่าวถึง สิ่งที่ต้องคำนึงในการสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็ก คือ ครูที่จะสอนภาษาให้กับเด็ก ต้องกระตุ้นและสร้างความสนใจในการเรียนรู้ภาษาใหม่ เด็กเล็กจะให้ความสนใจกับความหมายมากกว่ารูปแบบ สัญลักษณ์ของเด็กในสถานการณ์ต่างๆ คือการทำความเข้าใจกับสิ่งนั้น เมื่อสังเกตพฤติกรรมของเด็กที่ดูการ์ตูน ภาพยนตร์หรือการฟังนิทานภาษาอังกฤษ จะพบว่าเด็กพยายามที่จะหาคำตอบว่าเกิดอะไรขึ้น จากการใช้เบาะแสจากร่างกายหรือสายตาในสถานการณ์นั้น เช่น การแสดงสีหน้าของคน สถานที่ใช้ความรู้เกี่ยวกับโลก เพื่อพิจารณาว่าเกิดอะไรขึ้นในสถานการณ์เดียวกันที่เหมือนกับสิ่งที่เกิดมาแล้วเมื่อก่อน เด็กไม่ได้ให้ความสนใจที่คำซึ่งกำลังใช้ในสถานการณ์ว่าเป็นตัวบอกให้รู้ว่า เกิดอะไรขึ้นสัญลักษณ์ในการแสวงหาความหมายของเด็กนี้เป็นตัวสนับสนุนที่เป็นประโยชน์มากในการเรียนรู้ภาษา การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์และกิจกรรม เด็กมีสัญลักษณ์ที่แกร่งกล้าตั้งแต่เกิดในการสำรวจสภาพแวดล้อมรอบตัว การสำรวจผ่านการจัดกิจกรรมเป็นรากฐานสำหรับพัฒนาสติปัญญา ในการเรียนรู้ภาษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Guo (2007) ศึกษาการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในสิ่งแวดล้อมใหม่ของเด็กอพยพชาวไต้หวัน อายุ 4 ปี ซึ่งอยู่ในชั้นอนุบาลในประเทศนิวซีแลนด์ พบว่า เด็กแสดงออกถึงการขยายการเรียนรู้ภาษาอังกฤษภายใต้พฤติกรรม 2 พฤติกรรมคือ การมีปฏิสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยกับเพื่อนที่พูดภาษาอังกฤษ และการที่ครูเข้ามามีส่วนร่วมในสิ่งที่เด็กกำลังทำอยู่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลที่ออกมาของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญในสถานการณ์ซึ่งเด็กพบด้วยตนเอง

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ พบว่า การเชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมในโอกาสพิเศษหรือวันสำคัญต่างๆ ใช้การสื่อสารกับผู้ปกครองโดยการเชิญประชุมและสมุดรายงานผลการศึกษาของเด็ก และขอความร่วมมือกับผู้ปกครองโดยการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการ เนื่องจากผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ สนับสนุนและเอาใจใส่ มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องรวมทั้งจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มพูนพัฒนาการทางความรู้ ความคิด เด็กได้เรียนรู้ด้วยความเต็มใจ พอใจและเต็มความสามารถ ซึ่ง Gardner (1973) ได้จำแนกบทบาทของบิดา มารดา ผู้ปกครอง ที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก คือ บทบาทที่ปรากฏการกระทำ หมายถึง ผู้ปกครองแสดงพฤติกรรม กระตุ้นเด็กให้เรียนรู้ สอนภาษา ส่งเสริมทักษะด้านต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา รวมทั้งให้รางวัลและให้การเสริมแรงเมื่อเด็กประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และบทบาทที่ไม่ปรากฏการกระทำ บทบาทชนิดนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อชนชาติที่ใช้ภาษาที่เด็กเรียน บทบาทของผู้ปกครองจะช่วยจูงใจให้เด็กเรียนรู้ภาษา หรือจะเป็นสาเหตุให้เด็กลดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษานั้น เนื่องจากผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการช่วยสร้างทัศนคติให้แก่เด็กและทัศนคติของเด็กจะสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ปกครอง

ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางภาษา พบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จัดเก้าอี้และโต๊ะให้สามารถเคลื่อนย้ายได้ มีการวางกระดาษและเครื่องเขียนสำหรับพร้อมใช้งาน และการจัดป้ายนิเทศ ซึ่งกลุ่มทฤษฎีความคิดความเข้าใจ เชื่อว่าพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กเกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กและสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัว เด็กมีการเรียนรู้จากบุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครองและจากสภาพแวดล้อมที่เด็กพบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น จากการเห็นการอ่านหนังสือของพ่อแม่ ป้ายข้อความโฆษณา ป้ายชื่อถนนหรือป้ายชื่อร้านต่างๆ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์และตัวหนังสือ การเรียนรู้นี้จะพัฒนามากขึ้นเมื่อเด็กได้รับประสบการณ์ในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาในชีวิตประจำวัน (กนกพร พันธุ์เถระ, 2538) สภาพของห้องเรียนควรเป็นที่สนับสนุนให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการใช้ภาษา มีอิสระในการสำรวจและเรียนรู้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังที่ Moon (2000) ได้เสนอแนะแนวคิดในการกระตุ้นและการสร้างบรรยากาศในการเรียนภาษา โดยการทำห้องเรียนเป็นสถานที่ที่น่าอยู่ ผ่านการจัดบอร์ดที่น่าสนใจ การจัดแสดงผลงานเด็ก การจัดมุมหนังสือ กระตุ้นให้เด็กต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจและสนุกสนาน สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและมีความสุข เมื่อครูและเด็กทำงานร่วมกันจะมีส่วนช่วยให้เด็กพัฒนาเหตุผลของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน การอ่านหนังสือนิทาน

2. ปัญหาการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการสอนพัฒนาบุคลากรในการใช้ภาษาอังกฤษยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ และบทเรียนและสื่อประกอบการสอนไม่เอื้อต่อผู้สอนและผู้เรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Brown (2007) และ Ellis (1994) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการดำเนินงานจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เช่น สื่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาส่วนตัวของผู้เรียนและปัญหาของครูผู้สอนซึ่งนับว่าส่งผลกระทบต่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น ครูมีภาระหน้าที่มาก มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่มีคุณสมบัติทางการสอนภาษาอังกฤษ และขาดความมั่นใจในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ด้านงบประมาณการสนับสนุนการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ

ปัญหาเกี่ยวกับการเชื่อมต่ออุปกรณ์ ICT พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการเชื่อมต่ออุปกรณ์ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และไอแพด อาจเนื่องมาจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสื่อและเทคโนโลยีไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ส่งผลครูผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ไม่เข้าใจวิธีการคัดเลือกสื่อใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์กานต์ ไม้วัฒนา (2550) พบว่า ครูไม่มีการศึกษาสภาพของสื่อและอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศและปัญหาที่พบคือจำนวนสื่อและอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำนวนไม่เพียงพอ บางส่วนคัดเลือกสื่อและอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนการสอนและไม่มีการจัดเตรียมสื่อที่แปลกใหม่ที่น่าสนใจในการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอน สัมพันธ์กับผลการศึกษาของ วิทยา โมระดา (2553) ที่พบว่า การจัดหาแหล่งงบประมาณเพื่อสนับสนุนการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในโรงเรียนเป็นเรื่องที่มีปัญหามาก เครื่องคอมพิวเตอร์มีน้อย ประสิทธิภาพของเครื่องที่มีอยู่มีขีดจำกัด สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศักดา จันทร์ประเสริฐ (2541) ได้ทำการศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเข้าถึงสารสนเทศของอาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่พบว่าปัญหาการใช้อันดับแรกคือ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการไม่เพียงพอ อันเนื่องมาจากงบประมาณไม่เพียงพอ สำหรับปัญหาไม่ทราบว่ามีบริการใดบ้างที่จัดเตรียมไว้ให้ อาจเนื่องมาจากการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่รับผิดชอบไม่ทั่วถึงหรืออาจเป็นเพราะอาจารย์ไม่ได้ติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์เรื่องนี้ สอดคล้องกับมหาวิทยาลัย North Carina (2003) ได้กำหนดสมรรถภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูในศตวรรษที่ 21 ว่าครูควรมีความรู้เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมพิมพ์และความรู้เกี่ยวกับการใช้ตารางเอกสารและกราฟที่มีพร้อมในการเรียนการสอนทุกวิชา มีการจัดสภาพแวดล้อม การเรียนรู้หลากหลาย มีซอฟต์แวร์สำหรับพัฒนาสื่อและกิจกรรมการเรียนรู้บนเว็บ ซึ่งอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นโครงสร้างหลักในการ จัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ผสมผสานการเรียนการสอนจากครูผู้สอน

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้ดูแลเด็ก ขาดความรู้ ความชำนาญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษ รองลงมาคือบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์และ สื่อ อุปกรณ์ ICT ประกอบการจัดการเรียนการสอน ไม่เพียงพอ และบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเกรียงศักดิ์ เรืองศรี (2544) ที่พบว่า การขาดแคลนบุคลากรส่วนใหญ่จะเป็นการขาดแคลนในเชิงคุณภาพ และสัมพันธ์กับผลการศึกษาของ กรกฤษ มีมงคล (2548) ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ของโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พบว่านักเรียน และผู้ปกครอง มีปัญหาและอุปสรรคโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 ด้าน แต่ถ้าพิจารณาตัวเลขทางสถิติเป็นรายข้อพบว่าข้อที่เป็นปัญหาหลักของนักเรียน และผู้ปกครอง คือนักเรียนต้องศึกษาเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมเพื่อนำไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และโครงการควรได้รับการสนับสนุนด้านสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ด้านครูไม่มีปัญหาและอุปสรรคโดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน แต่ถ้าพิจารณาตัวเลขทางสถิติเป็นรายข้อพบว่าครูยังมีความกังวลใจเกี่ยวกับปัญหาด้านวิชาการ และปัญหาที่มาจากตัวนักเรียน เช่นปัญหาเกี่ยวกับวิชาการที่นักเรียนต้องใช้เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และปัญหาการปรับตัวของนักเรียนเมื่อเข้าสู่การเรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา อีกทั้งสื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนควรมีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการใช้บริการของนักเรียน เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ สุทธิพงษ์ ยงกมล (2543) พบว่า โรงเรียนมักประสบปัญหาในการหาครูที่มีคุณภาพ ขาดความรู้ความเข้าใจในตัวเด็ก เนื่องจากไม่ได้เป็นครูโดยอาชีพ จึงไม่สามารถช่วยและแก้ไขจุดอ่อนของเด็กได้และไม่มีเวลาเต็มที่ให้กับเด็ก และผลการศึกษาของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2540) พบว่าปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน คือ ภาระงานในหน้าที่ของครูความพร้อมของสื่ออุปกรณ์ในการจัดหาจัดซื้อ และความพร้อมเกี่ยวกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุรหิมะ หะยีกา

เล็ง (2554) ที่กล่าวถึงปัญหาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกิดจากหลายปัจจัย แต่ปัจจัยที่สำคัญคือ เกิดจากโรงเรียนที่ยังไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การไม่ได้จัดห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษให้แก่ครูและนักเรียนได้เรียนรู้

3. แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยของประเทศไทยเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ครูผู้ดูแลเด็กให้ความรู้ด้านภาษาพื้นฐาน สอนท่องคำศัพท์ง่ายๆ หรือจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดกระบวนการเรียนรู้และจดจำ ภาษามีความสำคัญเพราะเด็กจะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ การเตรียมพร้อมทักษะด้านต่างๆ วัฒนธรรมอันดีงามของประเทศในกลุ่มอาเซียนอย่างเหมาะสม และภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน เป็นสื่อที่แสดงออกถึงความต้องการ ความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้ข่าวสาร สอดคล้องกับ สาวิตรี กสิณธร (2549) ศึกษาอนาคตภาพของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบเดลฟายและชาติพันธุ์วรรณา ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน เน้นการพัฒนาให้นักเรียนให้มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสากล และสามารถดำรงอยู่กับวัฒนธรรมไทยได้ สามารถศึกษาต่อได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง ใช้วิธีเรียนแบบธรรมชาติโดยต้องการให้นักเรียนคิดและเข้าใจเป็นภาษาอังกฤษ จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องต้องไม่เกิน 30 คนโรงเรียนมีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น มีโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนกับสถาบัน การศึกษาต่างประเทศ และด้านครูผู้สอน โรงเรียนให้ความสำคัญกับการคัดเลือกครูผู้สอนที่มีคุณภาพมากขึ้น ครูผู้สอนต้องมีความรู้ในสาขาวิชาที่สอนเป็นอันดับแรก ครูต้องมีความรู้ความสามารถด้านการสอน ที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้เหมือนเจ้าของภาษา และต้องมีวุฒิทางการศึกษา ตามลำดับ โรงเรียนมีการสรรหาครูชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาจากแหล่งต่างประเทศโดยตรง ครูชาวต่างชาติมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น และในการทำงานร่วมกับครูชาวไทยส่งผลให้ครูชาวไทยมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้นด้วย มีองค์กรดูแลเกี่ยวกับกฎระเบียบและอำนวยความสะดวกแก่ครูชาวต่างชาติ เช่น การบรรจุครู และการต่อวีซ่าให้ครูชาวต่างชาติ ส่วนบทบาทในการส่งเสริมให้เกิดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนใหญ่ควรมีความสามารถในการจัดประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม และมีการส่งเสริมให้เกิดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามความเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการส่งบุคลากรเข้าอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ Morrow (1981) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติซึ่งจะต้องให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมเสมอ การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของเด็ก ครูมีหน้าที่ช่วยแนะนำ จัดวางแผน วางขั้นตอนนำเสนอบทเรียน การฝึกฝนให้เด็กสื่อความหมายจริงๆ นอกจากนี้ยังพบว่าการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารแก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ครูผู้ดูแลเด็กควรเข้ารับการจัดอบรมหรือศึกษาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อใช้ในการ

สื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูลคำศัพท์ ตัวอย่างประโยคเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในการสนทนาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ในการฝึกการโต้ตอบภาษาอังกฤษกับเพื่อนหรือคนรู้จักได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านภาษาอังกฤษแก่ครูผู้ดูแลเด็ก เพื่อพัฒนาครูให้มีทักษะด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นสามารถประยุกต์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้สอดคล้องกับแนวนโยบาย การเรียนรู้ของเด็ก และสภาพสังคมในปัจจุบัน

1.2 ครูผู้ดูแลเด็กควรเลือกใช้สื่อนิทาน หรือการเล่าเรื่อง โดยเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาสั้นๆ ใช้คำศัพท์ง่ายๆ และมีเนื้อเรื่องที่ไม่ซับซ้อนเพื่อให้เด็กจดจำคำศัพท์ รวมทั้งฝึกในด้านการออกเสียงและสำเนียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและชัดเจน

1.3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรมีการจัดป้ายนิเทศที่ติดคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่างๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องที่สอนเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษภายในห้องเรียนและการสื่อสารกับเด็กปฐมวัย ต้องใช้คำศัพท์ง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.4 ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาบุคลากร และจัดซื้อ จัดหาสื่อและอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในแต่ละภาคของประเทศไทย

2.2 ควรมีการศึกษาศักยภาพของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

2.3 ควรมีการพัฒนา รูปแบบของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียนสำหรับเด็กปฐมวัยของประเทศไทย